



Arrest

nr. 134 845 van 9 december 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 8 december 2014 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot terugdrijving van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 november 2014 (bijlage 11).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2014 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 december 2014 om 11 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 31 maart 2010, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk gemachtigd.

1.2. Op 28 juli 2014 werd verzoeker van ambtswege afgevoerd van het vreemdelingenregister.

1.3. Verzoeker arriveerde met vlucht SN453 uit Bujumbura op 28 november 2014 op de luchthaven te Zaventem.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 28 november 2014 een beslissing tot terugdrijving. Deze beslissing die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Op 28.11.2.14 om 12.30 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel Nationaal ,

werd door ondergetekende, Insp. [B.]

de heer / mevrouw :

naam [M.D.] voornaam [P.]

[...]

die de volgende nationaliteit heeft Congo (Dem. Rep.)

houder van het document nationaal paspoort van Congo nummer [...] afgegeven te MINAFFET op : 11.10.2011

houder van de Belgische verblijfstitel nr. [...] van het type B afgegeven door gemeente Ath geldig van 14.01.2014 tot 10.04.2015

afkomstig uit Bujumbura met SN453 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

[...]

Reden van de beslissing:

1 (C)

Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: Betrokkene is in het bezit van een nationaal paspoort van Congo en een Belgische verblijfstitel nummer [...] geldig van 14.01.2014 tot 10.04.2015. De Belgische verblijfstitel werd op 27.07.2014 gesupprimeerd. Betrokkene beschikt zodoende niet over een grensoverschrijdend document voor binnenkomst op het Schengengrondgebied.

[...]

1 (E)

Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Op basis van de uitreisstempel dd. 22.01.2014 blijkt dat betrokkene reeds 11 maanden buiten het Schengengrondgebied heeft doorgebracht. Hij kan op geen enkele wijze (documenten? / verklaringen?) aantonen dat zijn woonplaats, leven en toekomst zich in België bevindt.

[...]

1 (G)

Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

[...]

Opmerkingen: Deze beslissing tot terugdrijving en vasthouding vervangt de genomen beslissing dd. 27.11.2014.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Inzake het hoogdringend karakter van de vordering stelt de Raad vast dat verzoeker aanvoert dat hij administratief van zijn vrijheid is beroofd en dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is voorzien op 10 december 2014. Verweerder bevestigt dit. Aangezien derhalve vaststaat dat verzoeker is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet en, gelet op de bepalingen van artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet, kan het imminent karakter van de tenuitvoerlegging van de bestreden verwijderingsmaatregel worden aangenomen en is het hoogdringend karakter van de vordering, conform 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voldoende aangetoond.

2.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 40 van de Vreemdelingenwet en van artikel 47, § 1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981).

Hij verschafft de volgende toelichting:

“Artikel 40 van de vreemdelingenwet biedt de mogelijkheid aan de ouders van een minderjarig Belgisch kind om zich in het kader van gezinshereniging in België te vestigen.

Artikel 47§ 1 van het KB van 08/10/1981 luidt als volgt:

§ 1. De met grenscontrole belaste overheden verlenen overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet, toegang tot het grondgebied aan het familielid van een burger van de Unie dat geen burger van de Unie is, en dat geen houder is van de documenten die krachtens artikel 2 van de wet vereist zijn, op overmaking van een van de volgende documenten :

1° een, al dan niet geldig, nationaal paspoort of identiteitskaart, of

[2°] een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, verstrekt op basis van artikel 10 van de richtlijn 2004/38/EG van 29 april 2004, of

3° een duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie verstrekt op basis van artikel 20 van de richtlijn 2004/38/EG van 29 april 2004, of

4° enig ander bewijs van de identiteit en nationaliteit van de betrokkene.....

Verzoeker is de vader van een Belgisch kind waarmee hij contacten heeft, verzoeker legt de geboorteakte van zijn kind neer waaruit zijn vaderschap blijkt.

Volgens het voormelde artikelen mag verzoeker de toegang tot het grondgebied krijgen indien hij over nationaal paspoort of identiteitskaart beschikt.

Er is geen betwisting over het feit dat verzoeker een geldig paspoort heeft. Er is geen twijfel over de authenticiteit van zijn paspoort.

Bovendien betekent verzoeker geen gevaar voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de bestreden beslissing kennelijk in strijd is met artikel 40 van de vreemdelingenwet en artikel 47§1 van het KB van 08/10/1981.”

Allereerst moet worden geduïd dat artikel 40 van de Vreemdelingenwet voorziet in welke gevallen een burger van de Unie een verblijfsrecht kan laten gelden. Het staat evenwel niet ter discussie dat

verzoeker een Congolees staatsburger, en derhalve geen burger van de Europese Unie, is. Een schending van artikel 40 van de Vreemdelingenwet kan dan ook niet worden vastgesteld.

De Raad merkt daarnaast op dat verzoeker aangeeft de vader te zijn van een Belgisch kind en dat hij op die grond gerechtigd is om, louter op voorlegging van een nationaal paspoort, toegang te krijgen tot het Belgisch grondgebied. In dit verband dient te worden aangegeven dat artikel 41, § 2, eerste tot en met derde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2. Het recht op binnenkomst wordt erkend aan de familieleden van een burgers van de Unie bedoeld in artikel 40bis, § 2, die geen burger van de Unie zijn, op voorlegging van een geldig paspoort dat, in voorkomend geval, voorzien is van een geldig inreisvisum overeenkomstig de Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld.

De Koning bepaalt de nadere regels van de afgifte van het visum.

Het bezit van een verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie of van een duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, verstrekt op basis van de Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, stelt het familielid vrij van de verplichting het inreisvisum bedoeld in het eerste lid te verkrijgen.”

In casu beschikt verzoeker over een Congolees paspoort dat evenwel niet is voorzien van een inreisvisum. Verzoeker is evenmin in het bezit van een verblijfskaart “van familielid van een burger van de Unie of van een duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, verstrekt op basis van de Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden.” Hij legde immers slechts een verblijfsdocument voor dat hij verkreeg in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij kan worden beschouwd als een familielid van een burger van de Europese Unie zoals bedoeld in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Er blijkt immers geenszins dat hij zijn Belgisch kind begeleidt of vervoegt. Het feit dat hij, nadat hij tot een verblijf in het Rijk was gemachtigd naar Congo terugkeerde en hij gedurende verscheidene maanden in dat land woonde terwijl zijn kind in België achterbleef en het gegeven dat hij bij zijn aankomst op de luchthaven aangaf lang in Congo verbleven te hebben wegens familiale moeilijkheden vormen geenszins een indicatie dat hij zijn Belgisch kind wenst te begeleiden of vervoegen.

De wetgever heeft tevens in de memorie van toelichting bij de wet van 19 maart 2014 houdende diverse bepalingen inzake Asiel en Migratie en tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen het volgende aangegeven: “Als hij zich aanmeldt aan de grens, zal de vreemdeling die niet zijn hoedanigheid van gerechtigde van vrij verkeer heeft aangetoond niet tot het grondgebied worden toegelaten” (Parl.St. Kamer 2013-2014, nr. 3239/001, 18). De wijze waarop artikel 41 van de Vreemdelingenwet dient te worden geïnterpreteerd, kan bijgevolg niet ter discussie worden gesteld

Gelet op voorgaande vaststellingen kan prima facie niet worden besloten dat verzoeker een familielid van een burger van de Unie is die dient te kunnen genieten van een recht op vrij verkeer. Hij verwijst immers naar de aanwezigheid van een Belg op het Belgisch grondgebied. Hij toont evenmin aan dat hij de bedoeling heeft zijn Belgisch kind dat hij gedurende maanden achterliet, te vervoegen of te begeleiden. Er blijkt dan ook geenszins dat hij zich kan beroepen op de meer gunstige regeling inzake de binnenkomst in het Rijk die vervat is in artikel 47, eerste lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 en die geen afbreuk kan doen aan de in artikel 41 van de Vreemdelingenwet voorziene wettelijke regeling.

Het middel is niet ernstig.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat geen ernstig middel, in de zin van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, werd aangevoerd.

De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

2.3. De Raad wijst er ten overvloede nog op dat verzoeker tevens in gebreke blijft om aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Verzoeker beperkt er zich immers toe te betogen dat uit een medisch attest van 13 september 2014 blijkt dat hij medische problemen heeft en dat hij in zijn land van herkomst geen toegang kan krijgen tot een aangepaste medische zorg. Uit het voorgelegde stuk kan evenwel niet worden afgeleid dat verzoeker heden nog medische zorgen nodig heeft die voor hem niet beschikbaar of toegankelijk zouden zijn in Congo. Deze vaststelling laat evenzeer toe de ingestelde vordering af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend veertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

G. DE BOECK